

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce: **I. I.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 36 Az 918/2003 – 50 ze dne 30. 3. 2005,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Brně, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 4. 11. 2003, č.j. OAM-5009/VL-11-08-2003. Citovaným rozhodnutím správního orgánu nebyl žalobci udělen azyl podle ust. § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb. a zároveň bylo rozhodnuto, že se na něj nevztahuje překážka vycestování podle ust. § 91 cit. zákona. V kasační stížnosti žalobce namítal nesprávné posouzení právní otázky soudem a nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí, souhrnně tedy důvody kasační stížnosti podle ust. § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Navrhl proto, aby napadený rozsudek Krajského soudu v Brně byl zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení. V následném podání pak požádal rovněž o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a ustanovení právního zástupce z řad advokátů.

Žádost žalobce o ustanovení zástupce ex offio byla zamítnuta usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2005 a žalobce byl zároveň vyzván, aby ve lhůtě 15ti dnů ode dne doručení doložil doklad o svém zastoupení advokátem pro řízení o kasační stížnosti. Žalobce byl zároveň poučen o následcích nesplnění výzvy. Toto usnesení mu bylo doručeno do vlastních rukou dne 28. 7. 2005. Na výzvu soudu žalobce nereagoval ve stanovené lhůtě a neučinil tak ani do dne rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky řízení o kasační stížnosti nejsou splněny. Žalobce, který je v tomto řízení v postavení stěžovatele, nemá předepsané právnické vzdělání a plnou moc advokátu, který jej bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti, nepředložil. Nedostatek povinného právního zastoupení žalobce je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který se však ani na výzvu soudu odstranit nepodařilo. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spoj. s ust. § 120 s. ř. s. odmítl. Za této situace nerozhodoval již samostatně o žádosti o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spoj. s ust. § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 1. března 2006

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu